

РЕШЕНИЕ

№ 7731

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7212** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след като с решение № 7305 от 20.07.2022г. по адм. дело № 2006/2022 г. по описа на ВАС, е обезсилено Решение № 5953/21.10.2021г. по адм.дело № 3208/2021г. по описа на АССГ, образувано по жалбата на Г. М. М., чрез пълномощника му адв.Н. В. И., срещу принудителна административна мярка "преместване на паркирано МПС без знанието на неговия собственик", приложена на 12.02.2021г. по отношение на л.а.м. БМВ с рег. [рег.номер на МПС] от инспектор "Контрол паркиране" в ЦГМ ЕАД, и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, с конституиране на надлежния ответник -инспектор "Контрол паркиране" в ЦГМ ЕАД, вместо директора на ЦГМ ЕАД.

В жалбата се твърди, че наложената ПАМ по чл.171 ал.1 т.5 б."б" от Закона за движение по пътищата, е незаконосъобразен административен акт, поради издаването му в нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения, както и в издаването му в противоречие с целта на закона. Навеждат се доводи, че на мястото, от което принудително е преместен лекият автомобил, липсва неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на пракирано МПС, както и че начина, по който е бил паркиран автомобила, не по никакъв начин не създава опасност и не прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Поддържа се и, че в конкретната хипотеза нарушението е съставомерно по чл.183 ал.2 т.1 от ЗДвП, което се санкционира с глоба, а не с принудително

преместване на автомобила.

В съдебното заседание при новото разглеждане на делото, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.И., който поддържа жалбата. В позиция по същество моли наложената ПАМ да бъде отменена, като наложена в несъответствие с материалния закон, доколкото в производството не е доказано от административния орган, че автомобила е бил паркиран по начин, който създава опасност или пречи на движението. По отношение на снимковия материал, представен от ответника сочи, че същият е на автомобил в близък план и не установява както начина, така и мястото, на което е бил паркиран, а от снимките от G. Maps се установяват няколко паркирани автомобили в същото кръстовище, обосноваващи ползването му по-скоро като паркинг. Претендира разноски по представен списък.

Ответната страна, М. Г. С. - инспектор „Контрол паркиране” при ЦГМ ЕАД, редовно призован, чрез процесуалния си представител, адв.Г., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Поддържа съображенията, изложени в писмено становище. Претендира присъждане на разноски по списък.

Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и приложените по делото доказателства, и след като провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери за установено следното:

Със Заповед № СОА21-РД 95-28/30.01.2021 г., на основание чл. 44, ал. 1, т. 1, т.7 и т.8 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМ/, във връзка с правомощията си по чл. 167, ал. 2 и чл. 168, ал. 1, чл. 171, т.5, б.а, б и г и чл.189, ал.1 от ЗДвП, Кметът на Столична община е определил „Център за градска мобилност” ЕАД за служба за контрол по смисъла на чл.167, ал.2 от ЗДвП, а за административните органи, осъществяващи контрол чрез разпореждане на принудителни административни мерки, съгл. чл. 171, т.5, б.а, б и г от ЗДвП, съставяне на актове за установяване на административни нарушения, съгл. чл.189, ал.1 от ЗДвП и налагане на глоби с фиш, съгл. чл.186, ал.1 и ал.3 от ЗДвП –служители от службата за контрол на длъжност „инспектор, контрол на паркирането” и „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор”. В изпълнение на горепосочената заповед, със Заповед № РД-09-20/10.02.2021г. изпълнителния директор на „ЦГМ” ЕАД е определил списъка на длъжностните лица, сред които М. Г. С. -инспектор „Контрол паркиране” при ЦГМ ЕАД (т.3), които да осъществяват ПАМ-принудително преместване, спрямо паркираните ППС в нарушение на ЗДвП и Наредбата за организация на движението на територията на СО /НОДТСО/ и налагат глоби с фиш и съставят АУАН при установяване на нарушение по ЗДвП и НОДТСО. С Решение 73/17.12.2015г. на Столичен общински съвет е определена цената за принудително преместване на ППС.

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален административен акт на длъжностно лице – М. Г. С. - инспектор „Контрол паркиране” при ЦГМ ЕАД спрямо жалбоподателя ПАМ - принудително преместване на ППС, без знанието на собственика или упълномощения от него водач. ПАМ е наложена затова, че на 12.02.2021 г. около 15,25 ч. в [населено място], на ул „К. водопад” кръстовище с [улица], жалбоподателят е паркирал лек автомобил марка "БМВ", с рег. [рег.номер на МПС] , в нарушение на чл.98 ал.1 т.1 от ЗДвП. Нарушението е констатирано в констативен протокол № 86/104 от 12.02.2021г., съставен от М.С., инспектор „Контрол

паркиране“. Нарушението и репатрирането на автомобила са удостоверени със снимки, приложени към административната преписка.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи и снимков материал.

При новото разглеждане на делото от страна на ответника е направено искане за събиране на гласни доказателства, неуважено от съда с оглед разпоредбата на чл.226 ал.2 от АПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок пред Административен съд - София град от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

От приложеният Констативен протокол от 12.02.2021г. се установява, че принудителната административна мярка е наложена за извършено паркиране в нарушение и с посочено правно основание - чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В ЗДвП е предвиден ред за налагането на ПАМ при извършването на нарушение на чл. 98, ал. 1 т. 1 от ЗДвП - в разпоредбата на чл. 171, ал.1, т. 5, б. "б. " от ЗДвП са посочени предпоставките за това, а именно: ППС е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Особеност при налагането на принудителната административна мярка при визираното нарушение е липсата на законово регламентирано изискване за писмена форма на волеизявлението на административния орган. Същото се извлича по аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Поради особения характер на този вид ПАМ, същата представлява властническо волеизявление на административен орган, изразено чрез действие, като мярката се налага от лице, служител на „ЦГМ“ ЕАД.

Съгласно приетите по делото писмени доказателства - Заповед № СОА21-РД 95-28/30.01.2021 г. на Кмета на Столична община и Заповед № РД-09-20/10.02.2021г. изпълнителния директор на „ЦГМ“ ЕАД оспорената ПАМ е издадена от компетентен орган.

Съдът констатира, че оспорената ПАМ е приложена в противоречие с материалния закон.

С ПАМ, на 12.02.2021 г. е разпоредено принудително преместване на МПС, паркирано в нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на ул „К. водопад” кръстовище с [улица]. Разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП забранява престой и паркиране на място, където превозното средство създава опасност или е пречка за движението или закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал.

Случаите, при които може да бъде приложена ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“ са изрично регламентирани в чл.171, ал.1, т.5 ЗДвП, като в настоящия случай относима е хипотезата на чл.171 ал.1 т.5 б.Б от ЗДвП, съгласно която ПАМ може да се прилага в следните хипотези 1. когато превозното средство е паркирано в

нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и 2. когато създава опасност или 3. прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Разпоредбата на чл.171, ал.1, т.5, б.“б”, предл. второ от ЗДвП, е императивна и при наличие на визираниите предпоставки, в условията на обвързана компетентност, административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административното нарушение.

Преценявайки законосъобразността на оспорения акт, съдът приема, че ответникът не е изпълнил доказателствената си задача по чл.170, ал.1 АПК да установи, че превозното средство е паркирано в нарушение на хипотезите на чл.171, ал.1, т.5 ЗДвП, т.е. че предвидените предпоставки за налагане на мярката са налице.

Видно от приобщените по делото писмени доказателства, не се установи към 12.02.2021г. на мястото, от което е принудително преместен автомобила на жалбоподателя, да е бил поставен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Не се установи, също така, включително и от приложения снимков материал, че превозното средство е създавало опасност или е правело невъзможно преминаването на другите участници в движението. Нещо повече - от приложения снимков материал не може да се установи, че автомобила е паркиран на кръстовище, тъй като снимките на л.61 до л.64 от адм.д. 3208/2021г. са в близък план на автомобила на жалбоподателя, сниман откъм задния му регистрационен номер и от същите не може да се установи мястото, на което е паркиран, и най-вече – дали това е кръстовище. Снимките не установяват и наличието на знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Снимковия материал на л.65 и 66 от адм.д. 3208/2021г. установява паркирани над 11 автомобила в района на кръстовището, като 7 от тях са пракирани на мястото, посочено в схемата към констативния протокол на л.59 от адм.д.3208/21г. като място на пракиране на автомобила на жалбоподателя. Тази схема установява, че по начина, по който е паркиран автомобила, съществува достатъчно място за преминаване на други МПС и пешеходци. В този смисъл, само по себе си нарушението на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП не предполага автоматично наличието на предпоставките по чл. 171, т. 5, б. „б“ ЗДвП за прилагане на ПАМ. Паркиране на МПС в обхвата на кръстовище е забранено, съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, съгласно която, престоят и паркирането са забранени на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях. В случая обаче, не тази правна регламентация е приета за нарушена от контролния орган, а тази по цитираната по-горе норма на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В случая, както вече бе посочено, не е налице втората хипотеза на чл. 171, ал. 5, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на ПАМ, а именно когато паркираното пътно превозно средство създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението, какъвто извод е обосновал контролния орган. Според § 6, т. 28 от ДР на ЗДвП, „участник в движението“ е всяко лице, което се намира на пътя и със своето действие или бездействие оказва влияние на движението по пътя. Такива са водачите, пътниците, пешеходците, както и лицата, работещи на пътя. Събраните доказателства не обосновават извод, че така паркирания лек автомобил създава опасност или прави

невъзможно преминаването на другите участници в движението, поради което не е налице хипотезата на чл. 171, ал. 5, б. „б” от ЗДвП.

Съгласно нормата на чл. 170, ал. 1 от АПК доказателствената тежест за фактическите основания, въз основа на които е издаден административният акт, е на административния орган. От съвкупният анализ на събраните по делото доказателства, представени с административната преписка в изпълнение на направеното от съда разпределение на доказателствената тежест, настоящата инстанция намира, че по делото административният орган не е извършил пълно доказване на фактическите основания - паркирането на превозното средство по начин, който създава опасност за другите участници в движението или прави невъзможно преминаването им.

Нарушаването на правилата за движение по пътищата, в това число и за паркиране, не означава непременно създаване на опасност за останалите участници в движението или невъзможност, за тяхното преминаване. Т. е безспорно предпоставка за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя, но не непременно и за засягане правото му на неприкосновеност върху собствеността. Противното би означавало, всяко нарушение на правилата за движение по пътищата да дава правно основание на службите за контрол да прилагат принудителната административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство, без знанието на неговия собственик. Не такава е обаче целта на закона, в който ясно са предвидени две хипотези – създава опасност за другите участници в движението или прави невъзможно тяхното преминаване.

Предвид изложеното оспорената ПАМ по чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП, "преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик", приложена на 12.02.2021 г. от М. Г. С. – инспектор „Контрол паркиране“ в „ЦГМ“, по отношение на лек автомобил „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] , се явява незаконосъобразна, постановена при неправилно приложение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена, а жалбата срещу нея следва да бъде уважена.

При този изход на спора се явява основателна претенцията за заплащане на разноски на жалбоподателя, която, съобразно представения списък следва да бъде уважена и на същият се присъдят разноски в размер общо на 910 лв., направени в производството при първото разглеждане на делото, в касационното и в настоящето производство за държавни такси и адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София град, Трето отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. М. М., чрез пълномощника му адв.Н. В. И., Принудителна административна мярка "преместване на паркирано МПС без знанието на неговия собственик" приложена на 12.02.2021г. по отношение на лек автомобил марка БМВ с рег. [рег.номер на МПС] от М. Г. С. - инспектор "Контрол паркиране" в ЦГМ ЕАД. ОСЪЖДА М. Г. С. - инспектор „Контрол паркиране” при ЦГМ ЕАД, да заплати на Г. М. М., ЕГН [ЕГН], 910 /деветстотин и десет/ лева разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните с връчени

преписи.

СЪДИЯ: